

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8115 *Llei orgànica 4/2010, de 20 de maig, del règim disciplinari del Cos Nacional de Policia.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Constitució, a l'article 104, encomana a les forces i cossos de seguretat, sota la dependència del Govern, la missió de protegir el lliure exercici dels drets i llibertats dels ciutadans i garantir la seguretat ciutadana, i remet a una llei orgànica la determinació de les seves funcions, els seus principis bàsics d'actuació i el seu estatut.

En desplegament d'aquest precepte constitucional, es va dictar la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, que constitueix el pilar bàsic i comú del règim jurídic de tots els cossos policials, estatals, autonòmics i locals, a partir del qual s'han anat desplegant per a cada un d'aquests les seves respectives normes d'organització i funcionament.

En l'àmbit de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, assenyalava que estan integrats pel Cos Nacional de Policia i per la Guàrdia Civil i recull les disposicions comunes als dos cossos, així com les específiques de cada un, derivades de la seva naturalesa i àmbit d'actuació diferents.

Pel que fa al Cos Nacional de Policia –institut armat de naturalesa civil– i, en concret, al seu règim disciplinari, la secció 4a del capítol IV del títol II de la Llei orgànica esmentada està dedicada a regular-ne els aspectes bàsics, i recull, entre d'altres qüestions, les infraccions molt greus en què poden incórrer els membres d'aquest cos, així com les sancions aplicables.

No obstant això, la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, recull parcialment certs aspectes concrets d'aquest règim disciplinari, per la qual cosa la regulació completa i detallada ha tingut lloc a través d'una norma reglamentària, el Reglament de règim disciplinari del Cos Nacional de Policia, aprovat pel Reial decret 884/1989, de 14 de juliol.

Resulta evident, doncs, que el temps transcorregut des de l'entrada en vigor de la normativa esmentada exigeix, per si mateix, que sigui adaptada a les circumstàncies actuals; però és que, a més, també resulta imprescindible abordar aquesta reforma mitjançant un instrument jurídic d'acord amb l'entitat de la matèria que s'ha de regular.

Per tant, de la mateixa manera que el legislador ha portat a terme un desplegament específic del règim disciplinari i del règim de personal del Cos de la Guàrdia Civil –amb les peculiaritats pròpies de la seva condició d'institut armat de naturalesa militar–, ara és procedent elaborar una norma legal que doti el Cos Nacional de Policia d'un règim disciplinari que s'ajusti als seus principis bàsics d'actuació i als deures i obligacions que imposa el servei públic de protecció dels drets i llibertats públiques, però que permeti al mateix temps donar resposta a les exigències d'un cos policial modern.

Mitjançant aquesta Llei orgànica es fixa un marc normatiu eficaç, que millora i perfecciona el règim disciplinari dels membres d'aquesta institució policial, i defineix amb claredat i precisió els seus drets i deures, de conformitat amb els principis inspiradors de la seva estructura i organització jerarquitzada, sempre en el marc del respecte als mandats constitucionals.

Es tracta, doncs, de dotar el Cos Nacional de Policia d'un règim disciplinari plenament adaptat a la realitat del nostre temps, a través d'una Llei orgànica pròpia i exclusiva, que permeti conciliar les reivindicacions dels seus integrants amb les garanties derivades de la missió encomanada per la Constitució i que, en suma, contribueixi a millorar i perfeccionar el règim estatutari d'una institució policial del segle XXI, amb reconeixement de la importància singular, per a tals fins, de les seves sol·licituds, reclamacions i queixes que poden aportar informació susceptible de contribuir a la millora del servei públic policial.

Sobre la base del que s'exposa, aquesta Llei orgànica té el contingut propi de les normes reguladores dels règims disciplinaris. S'estructura en tres títols, al seu torn dividits en capítols, tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i set disposicions finals.

El títol preliminar recull les disposicions generals del règim disciplinari d'aquest cos policial, i inclou el seu objecte i àmbit d'aplicació, les persones responsables i la possible concurrència de responsabilitats civils i penals.

En el títol I es descriuen detalladament els tipus d'infraccions en què poden incórrer els integrants del Cos Nacional de Policia i les sancions aplicables, es respecten –en essència– els actuals, però també s'introdueixen les millores derivades de les disfuncions demostrades en la seva aplicació pràctica i de la necessària actualització a les circumstàncies existents avui dia.

Es manté la distribució vigent en faltes molt greus, greus i lleus; es regulen les sancions aplicables en cada cas i la manera com s'han de graduar o individualitzar; i, així mateix, es fixen les regles per determinar la competència sancionadora i les normes relatives a l'extinció de la responsabilitat disciplinària.

El títol II, dedicat als procediments disciplinaris en aquest àmbit, comença amb un desenvolupament dels principis inspiradors comuns, i inclou els que són essencials per manament constitucional com el de legalitat, el d'imparcialitat, el de contradicció o el de defensa, i, a continuació, especifica les disposicions generals aplicables a tot procediment sancionador.

En capítols independents d'aquest títol es regulen dos tipus de procediments, un per a faltes lleus i un altre per a la resta d'infraccions, i es conjuguen els expressats principis amb el de proporcionalitat i el d'agilitat en l'actuació administrativa. Finalment, s'estableixen certs aspectes sobre l'execució de les sancions imposades, incorporant la seva possible suspensió i inexecució.

A les disposicions addicionals s'estableix que a les sol·licituds de rehabilitació en la condició de funcionari del Cos Nacional de Policia els és aplicable el que disposa l'article 68 de la Llei 7/2007, de 13 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i s'atribueix la competència per elevar la proposta al Consell de Ministres al ministre de l'Interior. Es disposa, també, que els òrgans judicials han de comunicar a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil les resolucions que dictin posant fi als processos penals que afectin els funcionaris policials.

Les disposicions transitòries contenen les previsions necessàries per assegurar l'aplicació de la norma més favorable, i estenen el principi fins i tot a la revisió d'ofici de sancions en via d'execució.

Es deroguen mitjançant la disposició corresponent els articles de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, que han regulat els aspectes principals del règim disciplinari del Cos Nacional de Policia, i el seu Reglament de desplegament, aprovat pel Reial decret 884/1989, de 14 de juliol.

Finalment, les disposicions finals modifiquen la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, per declarar l'aplicació al Cos Nacional de Policia del règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques i, pel que fa als funcionaris del Cos Nacional de Policia que estiguin en segona activitat sense destí, s'han d'aplicar les normes que regulen aquestes situacions; i, així mateix, es modifica la Llei 26/1994, de 29 de setembre, per la qual es regula la situació de segona activitat al Cos Nacional de Policia, per imposar als funcionaris en segona activitat sense destí l'obligació d'obtenir l'autorització corresponent per portar a terme activitats connexes amb les funcions que hagin estat exercint. Així

mateix, es faculta el Govern per a un desplegament reglamentari de la matèria, es declara d'aplicació supletòria la normativa sobre procediment administratiu, es disposa la seva entrada en vigor i la seva aplicació als cossos de Policia Local en els termes de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març.

Especial menció mereix, entre les disposicions esmentades, la que assigna rang orgànic al títol preliminar i al títol I en conjunt, així com a cinc articles del títol II, en la mesura que recullen els aspectes bàsics del règim disciplinari del Cos Nacional de Policia que, d'acord amb l'article 104 de la Constitució, constitueixen el nucli bàsic del seu estatut que s'ha de regular mitjançant norma del rang esmentat.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei orgànica té per objecte regular el règim disciplinari dels membres del Cos Nacional de Policia, d'acord amb els principis recollits a la Constitució, a la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, i a la resta de l'ordenament jurídic.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei orgànica és aplicable als funcionaris del Cos Nacional de Policia que estiguin en les situacions de servei actiu i de segona activitat ocupant destí.

Els funcionaris del Cos Nacional de Policia en situació de segona activitat sense ocupar destí estan sotmesos al règim general disciplinari de la funció pública.

Els funcionaris del Cos Nacional de Policia que estiguin en situació diferent de les anteriors incorren en responsabilitat disciplinària per les faltes que preveu aquesta Llei orgànica que puguin cometre dins de les seves peculiars situacions administratives, per raó de la seva pertinença al Cos Nacional de Policia, sempre que no els sigui aplicable un altre règim disciplinari o que, si ho és, no hi estigui prevista aquella conducta.

2. Els funcionaris en pràctiques queden sotmesos a les normes de règim disciplinari que estableix el reglament del centre docent policial i, amb caràcter supletori, per a aquells supòsits en què el fet no constitueixi falta de disciplina docent, a les normes d'aquesta Llei orgànica que els siguin aplicables, sense perjudici de les normes específiques que regulin el seu procediment de selecció.

3. En tot el que no prevegin aquesta Llei orgànica i la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, són aplicables les normes de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració General de l'Estat.

Article 3. *Responsabilitat civil i penal.*

El règim disciplinari que estableix aquesta Llei orgànica s'entén sense perjudici de la responsabilitat civil o penal en què puguin incórrer els funcionaris, la qual s'ha de fer efectiva en la forma que determina la Llei.

Article 4. *Comunicació d'infraccions.*

Els membres del Cos Nacional de Policia tenen l'obligació de comunicar per escrit al seu superior jeràrquic els fets dels quals tinguin coneixement que considerin constitutius de faltes greus i molt greus, excepte quan el superior esmentat sigui el presumpte infractor; en aquest cas, la comunicació s'ha d'efectuar al superior immediat d'aquest últim.

Article 5. *Extensió de la responsabilitat.*

Incorren en la mateixa responsabilitat que els autors d'una falta els que indueixin a cometre-la. Així mateix, incorren en falta d'inferior grau els que encobreixin la comissió d'una falta molt greu o greu, i els superiors que la tolerin. S'entén per encobriment no donar

compte al superior jeràrquic competent, de forma immediata, dels fets constitutius de falta molt greu o greu dels quals es tingui coneixement.

TÍTOL I

Infraccions, sancions i potestat sancionadora

CAPÍTOL I

Infraccions disciplinàries

Article 6. *Faltes disciplinàries.*

Les faltes disciplinàries en què poden incórrer els membres del Cos Nacional de Policia poden ser molt greus, greus o lleus.

Article 7. *Faltes molt greus.*

Són faltes molt greus:

- a) L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de les funcions.
- b) Haver estat condemnat en virtut de sentència ferma per un delictes dolós relacionat amb el servei o que causi greu dany a l'Administració o a les persones.
- c) L'abús d'atribucions que causi greu dany als ciutadans, als subordinats, a l'Administració o a les entitats amb personalitat jurídica.
- d) La pràctica de tractes inhumans, degradants, discriminatoris o vexatoris als ciutadans que estiguin sota custòdia policial.
- e) La insubordinació individual o col·lectiva, respecte a les autoritats o comandaments de què depenguin.
- f) L'abandonament de servei, llevat que hi hagi causa de força major que impedeixi comunicar a un superior l'abandonament.
- g) La publicació o la utilització indeguda de secrets oficials, declarats així d'acord amb la legislació específica en la matèria.
- h) La violació del secret professional quan perjudiqui l'exercici de la labor policial, a qualsevol ciutadà o a les entitats amb personalitat jurídica.
- i) L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats quan això doni lloc a una situació d'incompatibilitat.
- j) La participació en vagues, en accions substitutives d'aquestes o en actuacions concertades amb la finalitat d'alterar el funcionament normal dels serveis.
- k) La falta de col·laboració manifesta amb altres membres de les forces i cossos de seguretat, quan sigui perjudicat greument el servei o en derivin conseqüències greus per a la seguretat ciutadana.
- l) Embriagar-se o consumir drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes durant el servei o realitzar-lo en estat d'embriaguesa o sota els efectes manifestos d'aquests productes.
- m) La negativa injustificada a sotmetre's a reconeixement mèdic, prova d'alcoholèmia o de detecció de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, legítimament ordenades, a fi de constatar la capacitat psicofísica per prestar servei.
- n) Tota actuació que suposi discriminació per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, sexe, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
- ñ) L'assetjament sexual i l'assetjament laboral, consistent aquest últim en la realització reiterada, en el marc d'una relació de servei, d'actes d'assetjament psicològic o hostilitat.
- o) L'obstaculització greu a l'exercici de les llibertats públiques i drets sindicals.
- p) Les infraccions tipificades com a molt greus en la legislació sobre utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

Article 8. *Faltes greus.*

Són faltes greus:

a) La greu desconsideració amb els superiors, companys, subordinats o ciutadans, en l'exercici de les seves funcions o quan causi descrèdit notori a la institució policial.

b) La desobediència als superiors jeràrquics o els responsables del servei amb motiu de les ordres o instruccions legítimes donades per aquells, llevat que constitueixin infracció manifesta de l'ordenament jurídic.

c) L'omissió de l'obligació de donar compte a la superioritat amb la deguda diligència de tot assumpte que per la seva entitat requereixi el seu coneixement o decisió urgent.

d) La falta de presentació o posada a disposició immediata a la dependència de destí o a la més pròxima, en els casos de declaració dels estats d'alarma, excepció o setge o, quan així es disposi, en cas d'alteració greu de la seguretat ciutadana.

e) La tercera falta injustificada d'assistència al servei en un període de tres mesos quan les dues anteriors hagin estat objecte de sanció ferma per falta lleu.

f) No prestar servei, al·legant suposada malaltia.

g) La falta de rendiment reiterada que ocasioni un perjudici als ciutadans, a les entitats amb personalitat jurídica o a l'eficàcia dels serveis.

h) L'abús d'atribucions quan no constitueixi infracció molt greu.

i) L'emissió de informes sobre assumptes de servei que, sense faltat obertament a la veritat, la desnaturalitzin, valent-se de termes ambigus, confusos o tendenciosos, o l'alterin mitjançant inexactituds, quan es causi perjudici a l'Administració o als ciutadans, sempre que el fet no constitueixi delictes o falta molt greu.

j) La intervenció en un procediment administratiu quan concorri alguna de les causes legals d'abstenció.

k) No anar proveït en els actes de servei de l'uniforme reglamentari, quan el seu ús sigui preceptiu, dels distintius de la categoria o càrrec, de l'arma reglamentària o dels mitjans de protecció o acció que es determinin, sempre que no hi hagi autorització en contra.

l) Exhibir armes sense causa justificada, així com utilitzar-les, en acte de servei o no, infringint les normes que en regulen l'ús.

m) Donar lloc a l'extraviament, pèrdua o sostracció per negligència inexcusable dels distintius d'identificació o de l'arma reglamentària.

n) Assistir d'uniforme a qualsevol manifestació o reunió pública, llevat que es tracti d'actes de servei, o actes oficials en els quals l'assistència d'uniforme estigui indicada o hagi estat autoritzada.

ñ) Causar, per negligència inexcusable, danys greus en la conservació dels locals, del material o dels altres elements relacionats amb el servei o donar lloc a l'extraviament, la pèrdua o la sostracció d'aquests.

o) Impedir, limitar o obstaculitzar als subordinats l'exercici dels drets que tinguin reconeguts, sempre que no constitueixi falta molt greu.

p) Embriagar-se o consumir drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes fora del servei, quan tals circumstàncies tinguin caràcter habitual o afectin la imatge del Cos Nacional de Policia. S'entén que existeix habitualitat quan estiguin acreditats tres o més episodis d'embriaguesa o consum de les substàncies referides en un període d'un any.

q) La tinença de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, excepte quan aquesta tinença derivi d'actuacions pròpies del servei.

r) Sol·licitar i obtenir canvis de destí mitjançant qualsevol recompensa, ànim de lucre o falsejant les condicions que els regulen.

s) Utilitzar, o autoritzar la utilització per a usos no relacionats amb el servei o en ocasió d'aquest, o sense que hi hagi causa justificada, de mitjans o recursos inherents a la funció policial.

t) Les infraccions al que disposa la legislació sobre utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics, no constitutives de falta molt greu.

- u) L'incompliment dels terminis o altres disposicions de procediment en matèria d'incompatibilitats, quan no suposin manteniment d'una situació d'incompatibilitat.
- v) La violació del secret professional quan no perjudiqui l'exercici de la labor policial, a les entitats amb personalitat jurídica o a qualsevol ciutadà.
- w) La falta de col·laboració manifesta amb altres membres dels cossos i forces de seguretat, sempre que no mereixi la qualificació de falta molt greu.
- x) La infracció de deures o obligacions legals inherents al càrrec o a la funció policial, quan es produeixin de forma greu i manifesta.
- y) Haver estat condemnat en virtut de sentència ferma per un delictes dolós, sempre que no constitueixi infracció molt greu, o per una falta dolosa quan la infracció penal comesa estigui relacionada amb el servei.
- z) La no-prestació d'auxili amb urgència en els fets o circumstàncies greus en què sigui obligada la seva actuació, llevat que constitueixi delictes.
- z) bis La infracció de les normes de prevenció de riscos laborals que posin en greu risc la vida, salut, o integritat física, pròpia o dels seus companys o subordinats.
- z) ter La negativa reiterada a tramitar qualsevol sol·licitud, reclamació o queixa relacionada amb el servei, sempre que no constitueixi falta lleu.

Article 9. *Faltes lleus.*

Són faltes lleus:

- a) El retard o la negligència en el compliment de les funcions i ordres rebudes.
- b) La incorrecció amb els ciutadans, o amb altres membres dels cossos i forces de seguretat, sempre que no mereixin una qualificació més greu.
- c) La inassistència al servei que no constitueixi falta de més gravetat i l'incompliment de la jornada de treball, així com les faltes repetides de puntualitat, en els 30 dies precedents.
- d) El mal ús o la badada en la conservació dels locals, del material o dels altres elements dels serveis, així com l'incompliment de les normes donades en aquesta matèria, quan no constitueixi falta més greu.
- e) Donar lloc a l'extraviament, pèrdua o sostracció per simple negligència, dels distintius d'identificació, de l'arma reglamentària o altres mitjans o recursos destinats a la funció policial.
- f) L'exhibició dels distintius d'identificació sense causa justificada.
- g) Prescindir del conducte reglamentari per formular qualsevol sol·licitud, reclamació o queixa relacionada amb el servei, així com no tramitar-les.
Queden exceptuades del conducte reglamentari les que formulin els representants de les organitzacions sindicals en l'exercici de l'activitat sindical.
- h) La falta d'atenció en la neteja personal i l'incompliment de les normes sobre la uniformitat, sempre que no constitueixi falta greu.
- i) L'absència injustificada de qualsevol servei, quan no mereixi qualificació més greu.
- j) L'omissió intencionada de salutació a un superior, que aquest no el torni o infringir d'una altra manera les normes que el regulen.
- k) Qualsevol classe de joc que es porti a terme a les dependències policials, sempre que perjudiqui la prestació del servei o menyscabi la imatge policial.
- l) Ostentar insígnies, condecoracions o altres distintius, sense estar autoritzat per a això, sempre que no mereixi una qualificació més greu.
- m) Haver estat condemnat en virtut de sentència ferma per una falta dolosa quan la infracció penal comesa causi dany a l'Administració o als administrats.

CAPÍTOL II

Sancions disciplinàries

Article 10. Sancions.

1. Les sancions que es poden imposar per la comissió de faltes molt greus són:
 - a) La separació del servei.
 - b) La suspensió de funcions des de tres mesos i un dia fins a un màxim de sis anys.
 - c) El trasllat forçós.
2. Per faltes greus es pot imposar la sanció de suspensió de funcions des de cinc dies fins a tres mesos.
3. Les sancions que es poden imposar per la comissió de faltes lleus són:
 - a) La suspensió de funcions d'un a quatre dies, que no suposa la pèrdua d'antiguitat ni implica la immobilització en l'escalafó.
 - b) L'advertència.

Article 11. Trasl·lat forçós.

1. Els funcionaris sancionats amb trasllat forçós no poden obtenir un nou destí per cap procediment al centre, unitat o plantilla de la qual van ser traslladats, en el període d'un a tres anys determinat en la resolució sancionadora, de conformitat amb els criteris que estableix l'article següent.
2. Els terminis esmentats es computen des del moment en què s'efectuï el trasllat.

Article 12. Criteris de graduació de sancions.

Per a la graduació de la sanció que s'hagi d'imposar, i actuant sota el principi de proporcionalitat, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- a) La intencionalitat.
- b) La reincidència. Hi ha reincidència quan el funcionari, en cometre la falta, ja hagi estat sancionat anteriorment en resolució ferma per una altra falta de més gravetat o per dues de gravetat igual o inferior i que no hagin estat cancel·lades.

Als efectes de la reincidència, no es computen els antecedents disciplinaris cancel·lats o que ho hagin de ser.
- c) L'historial professional, que, a aquests efectes, només es pot valorar com a circumstància atenuant.
- d) La incidència sobre la seguretat ciutadana.
- e) La pertorbació en el funcionament normal de l'Administració o dels serveis que li estiguin encomanats.
- f) El grau d'afectació als principis de disciplina, jerarquia i subordinació.
- g) En el cas de l'article 7.b) i 8.y) es valora específicament la quantia o entitat de la pena imposada en virtut de sentència ferma, així com la relació de la conducta delictiva amb les funcions policials.

CAPÍTOL III

Competència sancionadora

Article 13. Competència sancionadora.

Són òrgans competents per imposar sancions disciplinàries als funcionaris del Cos Nacional de Policia:

- a) Per a la imposició de la sanció de separació del servei per faltes molt greus, el ministre de l'Interior.

b) Per a la imposició de les sancions de suspensió de funcions de tres anys i un dia a sis anys i de trasllat forçós per faltes molt greus, el secretari d'Estat de Seguretat.

c) Per a la imposició de la sanció de suspensió de funcions fins a tres anys per faltes molt greus, així com per a la imposició de sancions per faltes greus, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

d) Per a la imposició de sancions per faltes lleus, els delegats del Govern a les comunitats autònomes, respecte de les comeses per funcionaris que prestin servei en el territori de la seva respectiva comunitat autònoma; així mateix, els caps d'òrgans centrals fins al nivell de subdirector general, o assimilats; i els caps superiors de policia, els caps de les comissaries provincials i locals i els caps de les unitats del Cos Nacional de Policia adscrites a les comunitats autònomes, respecte de les comeses per funcionaris dependents d'ells.

e) Els òrgans competents per imposar sancions d'una determinada naturalesa també ho són per imposar sancions de naturalesa inferior.

CAPÍTOL IV

Extinció de la responsabilitat disciplinària

Article 14. *Extinció de la responsabilitat.*

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, per la mort de la persona responsable i per la prescripció de la falta o de la sanció, així com per les conseqüències que en l'àmbit administratiu puguin derivar de la concessió d'un indult.

2. Si durant la substanciació del procediment sancionador es produeix la pèrdua o el cessament en la condició del funcionari sotmès a expedient, s'ha de dictar una resolució en la qual, amb invocació de la causa, s'ha de declarar extingit el procediment sancionador, sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que li pugui ser exigida, i s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions, llevat que la part interessada insti la continuació de l'expedient o aquest s'instrueixi per falta molt greu; en aquest cas, continua fins a la seva resolució. Al mateix temps, s'han de deixar sense efecte totes les mesures de caràcter provisional que s'hagin adoptat respecte al funcionari.

Article 15. *Prescripció de les faltes.*

1. Les faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap d'un mes.

2. El termini de prescripció es comença a comptar des que la falta s'ha comès, llevat que aquesta derivi de fets que hagin estat objecte de condemna per delictes dolosos; en aquest cas, el termini comença a comptar des de la data de la fermesa de la sentència condemnatòria.

3. La prescripció s'interromp per la iniciació del procediment; a aquests efectes, la resolució per la qual se n'acorda la incoació ha de ser degudament registrada i notificada al funcionari expedientat o publicada, sempre que aquest no sigui trobat. El termini de prescripció es reprèn si el procediment es manté paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable al funcionari sotmès a expedient.

4. Quan s'iniciï un procediment penal contra un funcionari del Cos Nacional de Policia, la prescripció de les infraccions disciplinàries que puguin derivar dels fets queda suspesa per la incoació d'aquell procediment, encara que no s'hagi procedit disciplinàriament. En aquests supòsits, el termini torna a córrer des de la data de la fermesa de la resolució judicial.

Article 16. *Prescripció de les sancions.*

1. Les sancions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus al cap de dos anys, i les lleus al cap d'un mes. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixin fermesa.

2. En el cas de suspensió de sancions que preveu l'article 49, si aquestes són fermes, el termini de prescripció es computa des de l'endemà del dia que es va portar a efecte la suspensió.

3. En el cas de concurrència de diverses sancions, previst a l'apartat tercer de l'article 47, el termini de prescripció de les sancions que siguin fermes i estiguin pendents de compliment es comença a comptar des de l'endemà del dia en què quedi extingida la sanció que la precedeixi en l'ordre de compliment determinat en el precepte esmentat, o, si s'escau, des de la data en què hagi tingut eficàcia la inexecució de la sanció.

4. El compliment dels terminis de prescripció de la sanció comporta la cancel·lació de les anotacions corresponents a l'expedient personal.

Transcorregut el termini per a la prescripció de la sanció, l'òrgan competent ho ha d'acordar d'ofici i notificar-ho als interessats.

TÍTOL II

Procediments disciplinaris

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 17. *Principis inspiradors del procediment.*

El procediment sancionador dels membres del Cos Nacional de Policia s'ha d'ajustar als principis de legalitat, impuls d'ofici, imparcialitat, agilitat, eficàcia, publicitat, contradicció, irretroactivitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i concurrència de sancions, i comprèn essencialment els drets a la presumpció d'innocència, informació, defensa i audiència.

Article 18. *Regles bàsiques procedimentals.*

1. Únicament es poden imposar sancions disciplinàries als funcionaris del Cos Nacional de Policia en virtut de procediment disciplinari instruït a l'efecte d'acord amb el que disposa aquest capítol. El procediment per faltes lleus s'ha de regular de conformitat amb el que disposa el capítol III i el de faltes greus i molt greus, pel que disposa el capítol IV.

2. La iniciació d'un procediment penal contra funcionaris del Cos Nacional de Policia no impedeix la incoació de procediments disciplinaris pels mateixos fets. No obstant això, la seva resolució definitiva només es pot produir quan la sentència recaiguda en l'àmbit penal sigui ferma i la declaració de fets provats que contingui vincula l'Administració.

3. Només poden recaure sanció penal i administrativa sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic i bé jurídic protegit.

Article 19. *Inici del procediment i dret de defensa.*

1. El procediment s'ha d'iniciar sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia, bé com a conseqüència d'ordre superior, moció raonada dels subordinats o denúncia.

2. Els òrgans competents per a la imposició d'una sanció també ho són per ordenar la incoació del procediment corresponent.

3. La incoació del procediment amb el nomenament d'instructor i secretari s'ha de notificar al funcionari subjecte al procediment, així com als designats per ocupar els càrrecs esmentats.

4. En el moment en què es notifiqui l'obertura d'un procediment disciplinari, s'ha d'informar el funcionari sotmès a expedient del seu dret a ser assistit, quan ho consideri convenient per a la defensa dels seus interessos, per un advocat o per un funcionari del Cos Nacional de Policia llicenciat en dret.

Els funcionaris del Cos Nacional de Policia designats per realitzar l'assistència tenen dret a un permís el dia en què aquella es realitzi pel temps necessari per a això, sense que la designació els confereixi cap dret al rescabament per les despeses que puguin derivar

de l'assistència. Els honoraris de l'advocat designat són per compte del funcionari contractant.

5. Si s'inicia el procediment com a conseqüència de denúncia, s'ha de comunicar l'esmentat acord al signant d'aquella. Així mateix, s'ha de comunicar l'arxivament de la denúncia, si s'escau.

6. Abans de dictar la resolució d'incoació del procediment, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil pot acordar la pràctica d'una informació reservada per a l'aclariment dels fets, així com dels seus presumptes responsables.

Si s'escau, l'esmentada informació reservada ha de passar a formar part de l'expedient disciplinari.

Article 20. *Nomenament d'instructor i secretari.*

1. En la resolució per la qual s'incoa el procediment s'han de nomenar instructor i secretari, i la seva tramitació va a càrrec seu.

2. El nomenament d'instructor ha de recaure en un funcionari del Cos Nacional de Policia que ha de tenir, en tot cas, igual o superior categoria a la del funcionari sotmès a l'expedient i, en cas que sigui igual, ha d'ocupar un número anterior en l'escalafó.

3. Pot ser nomenat secretari qualsevol funcionari destinat al ministeri de l'Interior.

Article 21. *Abstenció i recusació.*

1. A l'instructor i al secretari se'ls han d'aplicar les normes sobre abstenció i recusació que estableixen els articles 28 i 29 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El dret de recusació es pot exercitar des del moment en què l'interessat tingui coneixement de qui són l'instructor i el secretari.

3. L'abstenció i recusació s'han de plantejar davant l'òrgan que en va acordar el nomenament, el qual ha de resoldre en el termini de tres dies.

4. Contra les resolucions adoptades no es pot interposar recurs, sense perjudici de la possibilitat d'al·legar la recusació en interposar el recurs que sigui procedent contra l'acte que finalitzi definitivament el procediment.

Article 22. *Immediació.*

La intervenció de l'instructor en totes i cada una de les proves practicades és essencial i no pot ser suplerta per la del secretari; en cas contrari, aquelles es consideren nul·les, sense perjudici que l'instructor pugui sol·licitar la pràctica d'altres diligències de qualsevol òrgan de l'Administració.

Article 23. *Prova.*

1. Els fets rellevants per a la decisió del procediment es poden acreditar per qualsevol mitjà de prova admissible en dret.

2. Quan es proposi una prova testifical, s'ha d'acompanyar d'un plec de preguntes sobre la pertinència de les quals s'ha de pronunciar l'instructor. La pràctica de la prova admesa s'ha de notificar prèviament al funcionari expedientat indicant-li el lloc, la data i l'hora en què s'ha de realitzar i se li ha d'advertir que hi pot assistir.

3. L'instructor pot denegar d'ofici la pràctica de les proves que no es concretin als fets pels quals es procedeix i totes les altres que siguin, segons el seu parer, impertinents o inútils, denegació que s'ha de motivar i sense que es pugui interposar cap recurs en contra.

4. Tots els organismes i dependències de les administracions públiques estan obligats a facilitar a l'instructor els antecedents i informes necessaris, així com els mitjans personals i materials que necessiti per a l'exercici de les seves actuacions, llevat que hi hagi un precepte legal que ho impedeixi.

Article 24. Vista de l'expedient i còpia de les actuacions.

L'instructor està obligat a sotmetre a vista el funcionari sotmès a expedient, a petició d'aquest, de les actuacions practicades en qualsevol fase del procediment i li n'ha de facilitar una còpia completa quan així ho sol·liciti.

Article 25. Informació de la concurrència d'altres infraccions administratives o penals.

En qualsevol moment del procediment en què l'instructor aprecii que la presumpta infracció disciplinària pot ser qualificada d'infracció administrativa d'una altra naturalesa o d'infracció penal, ho ha de posar en coneixement de l'òrgan que hagi ordenat la incoació per a la seva comunicació a l'autoritat administrativa o judicial competent o al Ministeri Fiscal.

Article 26. Arxivament d'actuacions.

Si en qualsevol fase del procediment l'instructor dedueix la inexistència de responsabilitat disciplinària o de proves adequades per fonamentar-la, ha de proposar una resolució per la qual s'ordeni l'arxivament de les actuacions, en la qual ha d'expressar les causes que la motiven, perquè l'òrgan que ho hagi incoat resolgui el que sigui procedent.

Quan iniciat el procediment es conclougui, en qualsevol moment, que ha prescrit la falta, l'òrgan competent ha de resoldre la conclusió del procediment, amb arxivament de les actuacions, i s'ha de notificar als interessats l'acord o la resolució adoptats.

Article 27. Informe del Consell de Policia.

1. En tots els expedients disciplinaris instruïts per faltes molt greus als membres del Cos Nacional de Policia, així com en tots els procediments que s'instrueixen als representants dels sindicats a què es refereix l'article 22 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, és preceptiu, abans de dictar la resolució sancionadora, demanar l'emissió d'un informe a la comissió corresponent del Consell de Policia, que no és vinculant, i que s'ha d'incorporar a l'expedient corresponent per a la seva continuació. Dels informes que emeti la Comissió, se n'ha de donar compte posteriorment al Ple del Consell.

2. Aquest informe s'ha de sol·licitar, igualment, quan la incoació del procediment es practiqui dins de l'any següent a la pèrdua de la condició de representant sindical. També s'ha de sol·licitar si el funcionari sotmès a expedient és candidat, durant el període electoral.

3. Als efectes que preveu l'apartat primer, les organitzacions sindicals a què es refereix l'article 22 de la Llei orgànica esmentada han de comunicar el mes de gener de cada any, de forma fefaent, a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil la relació dels seus representants, així com les variacions posteriors, en el termini d'un mes a comptar de la data en què es produeixen, amb indicació del càrrec sindical que tinguin.

CAPÍTOL II

Disposicions aplicables a procediments incoats a funcionaris d'unitats de Policia Judicial i d'unitats adscrites a comunitats autònomes

Article 28. Procediments incoats a funcionaris d'unitats de Policia Judicial.

1. Quan s'incoï un expedient disciplinari a funcionaris adscrits a una unitat orgànica de Policia Judicial i els fets objecte d'aquell tinguin relació directa amb el desenvolupament de la investigació que tinguin encomanada, s'ha de sol·licitar un informe del jutge, tribunal o fiscal del qual depenguin, que té caràcter preceptiu, sense perjudici dels altres que considerin oportú emetre.

2. De la resolució recaiguda en el procediment a què es refereix l'apartat anterior, se n'ha de remetre puntualment testimoni al jutge, tribunal o fiscal del qual depengui el funcionari expedientat.

3. Els procediments disciplinaris incoats a funcionaris adscrits a una unitat de Policia Judicial, en els altres casos no previstos a l'apartat primer, s'han de posar en coneixement de la Comissió Provincial de Policia Judicial.

4. Quan els funcionaris de les unitats orgàniques de Policia Judicial a qui estigui encomanada una investigació concreta hagin de cessar en el seu destí com a conseqüència de suspensió provisional o ferma de funcions, se n'ha de participar l'autoritat judicial o el fiscal perquè en tinguin coneixement.

5. Amb independència de les facultats que confereix la Llei d'enjudiciament criminal a l'autoritat judicial i al Ministeri Fiscal, el jutge o tribunal, o el fiscal de què depenguin unitats adscrites de Policia Judicial, pot instar l'exercici de la potestat disciplinària respecte dels funcionaris d'aquelles, quan entenguin que la seva conducta ha estat mereixedora de sanció. A aquest efecte, poden practicar les informacions reservades que considerin pertinents. Si l'exercici de la potestat disciplinària ha estat instada per les autoritats esmentades, se'ls ha de remetre testimoni de les resolucions que recaiguin.

Article 29. Procediments incoats a funcionaris d'unitats adscrites a comunitats autònomes.

1. Quan s'incoï un expedient disciplinari a funcionaris del Cos Nacional de Policia afectes a unitats del cos esmentat adscrites a comunitats autònomes, prèviament a la imposició de la sanció, s'ha de demanar a l'autoritat competent de la comunitat autònoma l'informe que pugui exigir la tramitació dels expedients respectius.

2. Sense perjudici de les facultats que corresponguin al Ministeri de l'Interior, les autoritats de la comunitat autònoma poden instar l'exercici de la potestat disciplinària quan fundadament entenguin que la conducta d'alguns dels membres de la unitat ha de ser sancionada. Complementàriament i, a aquest efecte, han d'emetre els informes que pugui requerir la tramitació dels expedients corresponents, així com els altres que considerin oportuns.

CAPÍTOL III

Procediment per a les faltes lleus

Article 30. Iniciació.

1. Els òrgans competents per a la imposició de sancions per faltes lleus, en rebre comunicació o denúncia, o tenir coneixement d'una suposada infracció de la indicada classe, poden acordar la realització de la informació reservada que preveu l'apartat sisè de l'article 19.

2. Si s'acorda la incoació d'un procediment sancionador per falta lleu, l'acord ha de contenir els fets que el motiven i el nomenament d'instructor i secretari, que s'ha de notificar als designats per ocupar els càrrecs esmentats, els quals han de procedir a notificar l'acord al funcionari sotmès a expedient, amb còpia de les actuacions que figuren al procediment fins aquell moment, i s'ha de procedir a citar-lo perquè comparegui a fi de ser escoltat en declaració.

3. En l'acte de compareixença han de rebre la declaració a l'expedientat, que pot al·legar i presentar els documents i justificacions que estimi pertinents i proposar les proves que consideri necessàries per a la seva defensa.

Article 31. Proposta i resolució.

1. Practicades les proves que l'instructor jutgi oportunes, ha de formular una proposta de resolució en la qual ha de fixar amb precisió els fets, la seva valoració jurídica per determinar, si s'escau, la falta que estimi que s'ha comès, la responsabilitat del funcionari sotmès a expedient i la sanció que s'ha d'imposar, i s'ha de notificar a l'expedientat perquè, en el termini de 10 dies, pugui al·legar tot el que estimi convenient en defensa seva. Escoltat l'expedientat, la proposta de resolució s'ha de remetre amb tot el que s'ha actuat a l'òrgan que hagi acordat la incoació del procediment.

2. En la resolució que posi fi al procediment disciplinari, s'ha de determinar, amb tota precisió, la falta que es consideri que s'ha comès i s'ha d'assenyalar el precepte en què aparegui tipificada, el funcionari responsable i la sanció que se li imposa.

3. La resolució ha de ser notificada a l'expedientat, amb expressió del recurs o dels recursos que s'hi puguin interposar, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i els terminis per interposar-los.

4. Si s'adverteix, en qualsevol moment del procediment, que els fets investigats revesteixen caràcter de falta molt greu o greu, s'ha de sotmetre l'assumpte al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, que ha d'acordar el que sigui procedent.

CAPÍTOL IV

Procediment per a les faltes greus i molt greus

Secció 1a *Iniciació*

Article 32. *Incoació.*

1. El director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, en rebre la comunicació o la denúncia o tenir coneixement d'una suposada infracció constitutiva de falta molt greu o greu, ha d'ordenar la incoació d'expedient disciplinari. No obstant això, pot acordar la pràctica de la informació reservada que preveu l'apartat sisè de l'article 19, abans de dictar la resolució en la qual es decideixi la iniciació d'expedient disciplinari.

2. En els casos en què resulti responsabilitat constitutiva de falta lleu, s'han de complir els tràmits establerts en el procediment per a les faltes d'aquesta naturalesa.

Article 33. *Mesures cautelars.*

1. Iniciat el procediment penal o disciplinari, si hi ha elements de judici suficients, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil pot acordar, preventivament, de forma motivada, les mesures cautelars adequades per facilitar la tramitació de l'expedient i assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.

2. Quan s'acordi preventivament la suspensió provisional de funcions, s'ha de portar a terme en els termes i amb els efectes que s'assenyalen a continuació:

a) El funcionari en la situació de suspensió provisional queda privat temporalment de l'exercici de les seves funcions i dels drets inherents a la seva condició de funcionari, sense perjudici del que disposen els apartats següents, i s'ha de procedir a recollir-li els distintius del càrrec i l'arma o les armes, si s'escau. No obstant això, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil pot autoritzar l'ús d'armes reglamentàries quan circumstàncies excepcionals ho aconsellin.

b) El temps de suspensió provisional, com a conseqüència d'un expedient disciplinari, per fets que no són objecte de procediment penal, no pot excedir els tres mesos en cas de faltes greus, i els sis mesos, en cas de faltes molt greus, excepte en cas de paralització del procediment imputable a l'interessat.

c) Si els fets que motiven l'expedient disciplinari donen lloc també a un procediment penal, la suspensió provisional s'ha de mantenir durant tot el temps a què s'estengui la presó provisional o altres mesures decretades pel jutge que determinin la impossibilitat de desenvolupar el seu lloc de treball. En aquest cas, si la suspensió provisional excedeix els sis mesos no suposa pèrdua del lloc de treball.

No obstant això, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil pot acordar, excepcionalment, com a mesura preventiva, la suspensió provisional dels funcionaris sotmesos a procediment penal, si aquesta mesura no ha estat adoptada per l'autoritat judicial que conegui d'aquell, i es pot prolongar fins que conclougui el procediment penal.

d) El funcionari suspens provisional té dret a percebre durant la suspensió les retribucions bàsiques i, si s'escau, les prestacions familiars per fill a càrrec, excepte en casos de paralització del procediment imputable a l'interessat, que comporta la pèrdua de tota retribució mentre es mantingui la paralització, i, de la mateixa manera, no té dret a percebre cap haver en cas d'incompareixença en l'expedient disciplinari.

3. En la resolució definitiva de l'expedient s'ha de fer declaració expressa respecte a les mesures cautelars adoptades durant la seva tramitació, bé declarant-les d'abonament per al compliment de la sanció imposada si aquesta és de suspensió de funcions, bé, si l'expedient conclou sense declaració de responsabilitat disciplinària, computant el temps de suspensió provisional com de servei actiu i amb reconeixement de tots els drets econòmics i altres que siguin procedents durant el període d'eficàcia de la suspensió, llevat que hagi de passar a suspens ferm de funcions com a conseqüència de condemna criminal que afecti la seva condició de funcionari i derivi dels fets que van motivar l'adopció de la mesura cautelar; en aquest cas, la suspensió provisional li és d'abonament per al compliment de la pena, prèvia autorització del tribunal sentenciador.

No es procedent reconeixement de temps ni de cap dret a l'afectat per la suspensió provisional si s'imposa la sanció de separació del servei o s'ha de declarar la pèrdua de la condició de funcionari com a conseqüència de pena d'inhabilitació absoluta o inhabilitació especial que afecti la seva condició de funcionari, derivada de condemna criminal imposada pels fets que van donar lloc a l'adopció de la suspensió provisional de funcions.

Secció 2a *Desenvolupament*

Article 34. *Determinació i comprovació dels fets.*

L'instructor ha d'ordenar en el termini màxim de 15 dies la pràctica de totes les diligències que siguin adequades per a la determinació, coneixement i comprovació de les dades en virtut de les quals s'ha de pronunciar la resolució i, en particular, la pràctica de totes les proves i actuacions que condueixin a l'aclariment dels fets i a determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

Article 35. *Actuacions inicials.*

1. En tot cas i com a primeres actuacions, s'ha de procedir a rebre declaració al funcionari sotmès a expedient, s'ha d'ordenar evacuar totes les diligències que es dedueixin de l'ordre superior, de la petició raonada d'altres òrgans o de la denúncia que va motivar la incoació de l'expedient i del que aquell hagi manifestat en la seva declaració.

2. Si el funcionari sotmès a expedient és citat en temps i en forma i no compareix, llevat que hi hagi causa justificada que ho motivi, s'han de continuar les actuacions de l'expedient.

3. Si l'expedientat no es troba, se l'ha de citar a compareixença per mitjà d'edictes que s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i a l'Ordre General de la Policia, i s'ha d'assenyalar un termini per comparèixer. Si no compareix, han de continuar les actuacions del procediment.

Article 36. *Plec de càrrecs.*

1. En vista de les actuacions practicades, l'instructor ha de formular, en el termini de quinze dies, el plec de càrrecs corresponent, si escau, el qual ha de comprendre tots i cadascun dels fets sancionables que en resultin, amb la seva possible qualificació jurídica, així com de les sancions que es puguin aplicar d'acord amb l'article 10.

2. El plec de càrrecs s'ha de redactar de forma clara i precisa, en paràgrafs separats i numerats per a cada un dels fets imputats, i s'ha de notificar a l'expedientat, alhora que se li dona coneixement de l'expedient mitjançant una còpia completa de les actuacions practicades fins a aquell moment, i se li ha de concedir a l'expedientat un termini de 10 dies perquè el pugui contestar, al·legar tot el que consideri oportú en defensa seva i proposar la pràctica de totes les proves que estimi necessàries.

3. L'instructor ha de proposar en el moment d'elaborar el plec de càrrecs, en vista del resultat de les actuacions practicades, el manteniment o l'aixecament de la mesura de suspensió provisional que, si s'escau, s'hagi adoptat.

Article 37. Fase de prova.

1. Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor, d'ofici o a instància de part, pot acordar l'obertura d'un període de 10 dies perquè es puguin practicar totes les proves que jutgi oportunes.

2. Quan sigui necessari practicar diligències de prova que hagin de tenir lloc fora de la Península o en països estrangers, l'òrgan que va acordar la incoació pot prorrogar el termini del període probatori, a proposta de l'instructor, si ho estima necessari.

3. Per practicar les proves admeses, així com per a les acordades d'ofici per l'instructor, s'ha de notificar prèviament al funcionari expedientat, se li ha d'indicar el lloc, la data i l'hora en què s'han de realitzar i se li ha d'advertir que hi pot assistir.

Article 38. Trasl·lat d'actuacions practicades en període de prova.

1. En cas que l'instructor hagi acordat, bé d'ofici o a instància de l'interessat, l'obertura de període de prova, s'han de traslladar a l'expedientat les actuacions que s'hi hagin practicat perquè, en el termini de deu dies, al·legui el que estimi pertinent en defensa seva i aporti tots els documents que consideri d'interès.

2. Quan l'interessat mostri la seva conformitat amb el plec de càrrecs, no realitzi al·legacions, o si n'ha realitzat no s'acordi l'obertura del període de prova, l'instructor ha de formular proposta de resolució.

Article 39. Proposta de resolució.

L'instructor, quan consideri conclús l'expedient ha de formular proposta de resolució en la qual s'han de fixar amb precisió els fets, se n'ha de fer la valoració jurídica per determinar si s'estima que s'ha comès la falta i, si s'escau, quina falta és i la responsabilitat de l'expedientat, i s'ha d'assenyalar la sanció que s'ha d'imposar.

Article 40. Al·legacions.

La proposta de resolució de l'expedient ha de ser notificada per l'instructor a l'interessat perquè, en el termini de deu dies, pugui al·legar tot el que consideri convenient en defensa seva, fins i tot respecte a la denegació de proves a què es refereix el capítol I d'aquest títol.

Article 41. Elevació de l'expedient.

Escollat l'interessat, o transcorregut el termini sense cap al·legació, s'ha de remetre amb caràcter immediat l'expedient convenientment foliat i numerat a l'òrgan que n'hagi acordat la incoació.

Article 42. Reducció de terminis.

Per raons d'urgència derivades de la necessitat de mantenir la disciplina, l'exemplaritat, o per la notorietat o gravetat dels fets, l'òrgan que en va acordar la incoació pot disposar que els terminis de tramitació de l'expedient es redueixin a la meitat de temps, llevat dels que contenen els articles 36.2, 38, 40 i 44.2.

Secció 3a *Terminació*

Article 43. Resolució de l'expedient.

Rebut l'expedient, l'òrgan que en va acordar la incoació ha de procedir, previ examen del que s'ha actuat, després de la pràctica de les diligències complementàries que consideri oportunes i, si s'escau, dictamen de l'Advocacia de l'Estat, a dictar la resolució motivada que correspongui, si està dins de les seves atribucions, i, en cas contrari, ho ha de remetre a l'òrgan competent.

Article 44. Devolució de l'expedient a l'instructor.

1. L'autoritat competent per resoldre pot tornar l'expedient a l'instructor perquè practiqui les diligències que hagin estat omeses i resultin imprescindibles per a la resolució.

2. En tot cas, després de practicades aquestes diligències i abans de remetre de nou l'expedient a l'autoritat esmentada, s'ha de donar coneixement del que s'ha actuat últimament al funcionari sotmès a expedient, perquè, en el termini de deu dies, al·legui tot el que estimi convenient en defensa seva.

3. Si l'òrgan competent per resoldre aprecia que la qualificació apropiada revesteix més gravetat que la indicada en la proposta de resolució, o que els fets continguts en aquesta són mereixedors d'una sanció substancialment superior que la proposada, s'ha de traslladar aquesta circumstància a l'expedientat a fi que en el termini de deu dies pugui formular al·legacions.

Article 45. Contingut de la resolució.

1. La resolució que posi fi al procediment disciplinari ha de ser motivada i no s'hi poden introduir fets diferents dels que van servir de base al plec de càrrecs, sense perjudici de la seva valoració jurídica diferent sempre que no sigui de més gravetat.

2. En la resolució s'ha de determinar amb tota precisió la falta que s'estimi comesa i s'han d'assenyalar els preceptes en què aparegui recollida la classe de falta, el funcionari responsable, la sanció que se li imposa i els recursos que siguin procedents contra la falta, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i els terminis per interposar-los.

3. Tant en el cas anterior com quan la resolució estimi la inexistència de falta disciplinària o de responsabilitat del funcionari expedientat, s'ha de fer declaració expressa, si escau, sobre les mesures provisionals que s'hagin pogut adoptar durant el procediment.

4. La resolució de l'expedient ha de ser notificada en forma a l'expedientat, dins dels deu dies següents a la data en què sigui adoptada. Així mateix, s'ha de notificar al denunciant, si n'hi ha.

Article 46. Caducitat.

1. La resolució que posi fi al procediment disciplinari i la seva notificació a l'interessat s'ha de produir en un termini que no pot excedir els sis mesos des de la data de l'acord d'incoació de l'expedient.

2. El termini establert per resoldre el procediment i notificar la resolució es pot suspendre, interrompre o ampliar en els casos que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Transcorreguts els terminis que preveuen els apartats anteriors sense que hagi recaigut resolució en l'expedient s'ha de procedir a arxivar les actuacions. En aquest cas, l'òrgan competent ha d'emetre, a sol·licitud de l'interessat, certificació en la qual consti que ha caducat el procediment i s'ha procedit a arxivar les actuacions.

4. Quan un funcionari passi a la situació d'excedència voluntària abans o durant la tramitació d'un procediment disciplinari per infraccions previstes en aquesta Llei, el procediment queda suspès, s'interromp el còmput dels terminis de prescripció i continua la seva tramitació quan l'afectat sol·liciti el reingrés en el servei actiu.

CAPÍTOL V

Execució

Article 47. Execució de la sanció.

1. Les sancions disciplinàries s'executen segons els termes de la resolució en què s'imposin i la seva naturalesa, i es comencen a complir el mateix dia en què es notifiqui a l'infractor la resolució per la qual se li imposen, o bé, en el termini màxim de deu dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació, llevat que per causes justificades s'ajorni el

compliment en la mateixa resolució per un període de temps que no excedeixi l'establert legalment per a la prescripció.

2. Si no és possible el compliment de la sanció en el moment en què es dicti la resolució perquè el funcionari està en situació administrativa que ho impedeixi, aquesta s'ha de fer efectiva quan el canvi de situació ho permeti, llevat que hagi transcorregut el termini de prescripció.

3. Quan concorrin diverses sancions de suspensió de funcions, el seu compliment s'ha de portar a terme seguint l'ordre cronològic d'imposició, començant dins d'aquest per les de més gravetat, fins al límit de sis anys. Si la suma d'aquestes excedeix el límit esmentat, no s'ha de complir el temps que el sobrepassi.

4. Si abans que es dicti la resolució corresponent el funcionari sotmès a expedient adquireix la situació de servei actiu en un altre cos de funcionaris, s'ha d'exigir igualment el compliment de la sanció, que ha de ser inscrita en el registre de personal corresponent al cos des del qual es va cometre la falta, i s'ha d'aplicar el règim de prescripció de sancions i de cancel·lació de les inscripcions que preveu aquesta Llei orgànica.

5. El compliment s'ha de fer de la forma que menys perjudiqui el sancionat.

6. L'execució econòmica de la sanció de suspensió de funcions, l'ha de fer efectiva l'habilitat immediatament amb càrrec al sancionat.

7. Quan la sanció sigui per falta greu, l'habilitat, prèvia sol·licitud del sancionat, pot fraccionar la detracció de retribucions durant els cinc mesos següents al d'imposició de la sanció.

8. Per determinar aquestes sancions s'ha de prendre com a base la totalitat de les remuneracions íntegres mensuals que percebia el funcionari en el moment de la comissió de la falta i s'ha de dividir per trenta.

Article 48. *Executivitat de les sancions.*

Les sancions disciplinàries imposades als membres del Cos Nacional de Policia són immediatament executives i el seu compliment no se suspèn per la interposició de cap tipus de recurs administratiu o judicial, si bé l'autoritat a qui competeixi resoldre-ho pot suspendre, d'ofici o a instància de part, l'execució de la sanció imposada, en cas que l'execució pugui causar perjudicis d'impossible o de difícil reparació.

Article 49. *Suspensió i inexecució de la sanció.*

El ministre de l'Interior i el secretari d'Estat de Seguretat i, per delegació, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil poden acordar, d'ofici o a instància de l'interessat o del Consell de Policia, quan hi hagi causa justa per fer-ho, la suspensió de l'execució de la sanció, per temps inferior al de la prescripció, o la seva inexecució total o parcial.

El termini de suspensió de la sanció és computable als efectes de cancel·lació.

Article 50. *Anotació i cancel·lació.*

1. Les sancions disciplinàries s'han d'anotar en el registre de personal, amb indicació de les faltes que les motiven.

2. Transcorreguts sis mesos des del compliment de la sanció si es tracta de faltes lleus, o un i tres anys, segons es tracti de faltes greus o molt greus no sancionades amb separació del servei, respectivament, s'ha d'acordar d'ofici la cancel·lació de les anotacions, sempre que durant aquell temps no hagi estat sancionat l'interessat per fets comesos en aquests mateixos períodes. La cancel·lació produeix l'efecte d'anul·lar l'anotació sense que es pugui certificar sobre aquesta, excepte quan ho sol·licitin les autoritats competents; en aquest cas, s'ha de fer constar expressament la cancel·lació, però als efectes exclusius del seu expedient personal.

3. Per al còmput del termini de cancel·lació s'ha de tenir en compte el temps en què l'execució de la sanció hagi estat suspesa.

Disposició addicional primera. *Rehabilitació.*

1. A les sol·licituds de rehabilitació de la condició de funcionari del Cos Nacional de Policia els és aplicable el que disposa l'article 68 de la Llei 7/2007, de 13 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, així com les altres normes de procediment que regulin aquesta matèria en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

2. La formulació de la proposta de resolució de les sol·licituds de rehabilitació de funcionaris del Cos Nacional de Policia al Consell de Ministres correspon al ministre de l'Interior.

Disposició addicional segona. *Comunicació de resolucions judicials.*

Els jutges i tribunals han de posar en coneixement de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil totes les resolucions que dictin que posin fi als processos penals que afectin els funcionaris sotmesos a aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Reintegrant ajornat o fraccionat de retribucions.*

En relació amb el que disposa l'apartat segon de l'article 33.3, pel que fa a les retribucions percebudes durant la situació de suspensió provisional, són aplicables les disposicions en matèria de fraccionament o ajornament de pagament que estableix la normativa general de la Hisenda pública.

Disposició transitòria primera. *Retroactivitat.*

Les faltes disciplinàries comeses amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica han de ser sancionades de conformitat amb la normativa anterior, llevat que les disposicions d'aquesta Llei siguin més favorables a l'interessat; en aquest cas, s'aplica aquesta.

Disposició transitòria segona. *Procediments en tràmit.*

Els procediments que en la data esmentada estaven en tramitació continuen regint-se fins a la conclusió per les normes vigents en el moment de la iniciació, llevat que les d'aquesta Llei orgànica siguin més favorables a l'expedientat.

Disposició transitòria tercera. *Revisió d'ofici de resolucions en via d'execució.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, si de la seva aplicació resulten efectes més favorables per al funcionari sancionat, s'ha de procedir a la revisió d'ofici de les resolucions en virtut de les quals s'hagin imposat sancions, encara que siguin fermes, el compliment de les quals no s'hagi iniciat o finalitzat en la data esmentada.

No és procedent la revisió de resolucions en les quals s'hagi imposat la sanció de separació del servei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogats els articles 27 i 28 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març.

2. Queden, així mateix, derogats el Reglament de règim disciplinari del Cos Nacional de Policia, aprovat pel Reial decret 884/1989, de 14 de juliol, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preceptua aquesta Llei orgànica.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.*

S'afegeix una disposició addicional cinquena a la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, amb la redacció següent:

«Cinquena.—Sense perjudici del que disposa l'article 6.7 d'aquesta Llei, els funcionaris del Cos Nacional de Policia estan sotmesos al mateix règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Pel que

fa als funcionaris del Cos Nacional de Policia que es trobin en segona activitat sense destí, s'han d'aplicar les normes que regulen aquestes situacions.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 26/1994, de 29 de setembre, per la qual es regula la situació de segona activitat al Cos Nacional de Policia.*

Es modifica el paràgraf segon de l'article 13.2 de la Llei 26/1994, de 29 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«L'exercici d'activitats connexes amb les funcions que hagin estat realitzant durant els dos anys immediatament anteriors al pas a la situació de segona activitat sense destí queda sotmès a l'autorització prèvia del director general de la Policia i de la Guàrdia Civil durant un termini de dos anys, comptat des de l'endemà de la data de pas a la dita situació.»

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Aplicació supletòria de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, és d'aplicació supletòria en totes les qüestions de procediment i recursos no previstes en aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Caràcter de la Llei.*

No tenen la consideració de Llei orgànica els articles 19 a 47, tots dos inclusivament, així com les disposicions addicionals, les disposicions transitòries, l'apartat segon de la disposició derogatòria única i les disposicions finals segona, tercera, quarta i setena.

Disposició final sisena. *Aplicació als cossos de Policia Local.*

La present Llei orgànica s'aplica als cossos de Policia Local d'acord amb el que preveu la legislació orgànica reguladora de les forces i cossos de seguretat.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Barcelona, 20 de maig de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO